

רצים לטווחים ארוכים: יקב טפרברג

21.03.17 2:00 pm

פורסם בתוך: [יין | יין ישראלי](#)

טל טליה לוי

טליה לוי פגשה את מוטי טפרברג, מנכ"ל 'יקב טפרברג',
 ושמעה ממנו על ההבדל בין ניהול עסק רגיל לניהול עסק
 משפחתי ולמה הוא חושב שנכון לתחזק עסק בדיוק כמו
 שמתחזקים זוגיות...

אי-שם בראשית המאה ה-19 נמלט מרוסיה לאוסטריה רבי אברהם טפרברג. יותר נכון, ברח. כך נהגו לעשות באותה התקופה בני צעירים רבים ממשפחות יהודיות. מוטי טפרברג, מנכ"ל 'יקב טפרברג', בן נינו של אברהם, ודור חמישי למשפחת הייננים המפורסמת, מספר על הצעירים שגויסו לצבא הצאר, ובשל החשש שהם יאבדו את הזיקה למסורת היהודית היו מבריחים אותם אל מחוץ למדינה. רבי אברהם נמלט לאוסטריה, שם אומץ על-ידי משפחת ייננים וכך התגלגל אל התחום שעובר עד עצם היום הזה במשפחה מדור לדור.

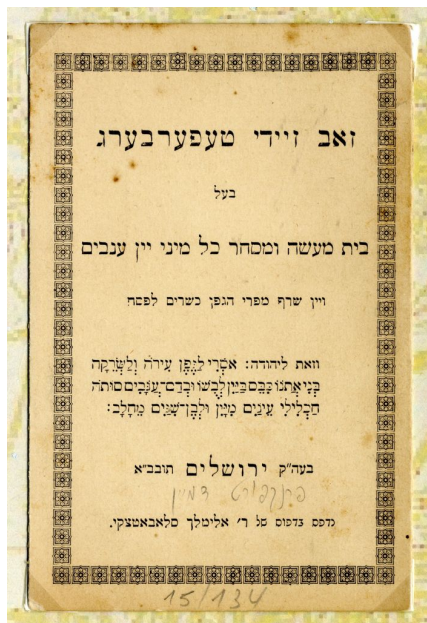
“אני לחלוטין בעסק הזה. לא מכורח, אלא מתוך תשוקה ואהבה מאד גדולה לתחום...” (צילומים:שני בריל, יח"צ)

בסביבות שנות החמישים של המאה ה-19, מגיע ארצה אברהם טפרברג ומתחיל לסחור ב**אלכוהול**. המקום המושלם. ארץ ישראל, הלוא היא ארץ זבת חלב ודבש ויין. את היקב עצמו הקים אברהם בשנת 1870 תחת השם “אפרת”, ושמך ניתן לו בעיקר בשל העובדה שהענבים ששימשו את ייצור **יין** הקידוש הגיעו מאזור בית לחם – דרך אפרת.

פיסת היסטוריה ארצישראלית

אבל בואו נעזוב לכמה דקות את ההיסטוריה המסועפת ונקפוץ להווה. לפני קצת יותר מעשור עבר יקב טפרברג מהפך רציני וכיום הוא היקב השלישי בגודלו בישראל ומגלגל מחזור של כ-7 מיליון בקבוקים בשנה.

בשנתיים האחרונות עבר היקב שדרוג נוסף ומיתוג מחדש שמספר לא רק את הסיפור המשפחתי המרתק, אלא גם שופך אור על פיסת היסטוריה ארצישראלית. לטפרברג במודל הנוכחי, 6 סדרות של יין (Legacy, Essence, Vision, Inspire, Impression, Vision) שכל אחת מהן מספרת את סיפורו של דור אחר ואת תרומתו לפיתוח העסק המשפחתי.

“המהלך השיווקי החדש בשנתיים אחרונות ממש עשה לנו אוניברסיטה. פשוט שינינו הכל, חוץ מאת השם”, מספר לי מוטי טפרברג בראיון שהצלחנו לדחוס בלו”ז העמוס שלו, “אני מרגיש שזו היתה בחירה נכונה, לשנות את המיתוג ולא רק את התוויות, אלא בכלל את איכות היין עצמו. אני מרגיש שהתחלנו מאפס”.

הטריגר היה התחרות בשוק היין?

“קודם כל, חשבנו שכדאי שנבדל את עצמנו מיקבים אחרים כי יש לנו סיפור משפחתי מאד מיוחד, אבל בנוסף לבידול רצינו מאד לספר את הסיפור שלנו, לשתף את הקהל בחזון האישי, במשפחתיות. בדורות – הרי כל דור נתן משהו אחר והשקיע את נשמתו. את יודעת, להתעסק ביין זה לא קל, זה מאתגר. צריך לדעת איך להתנהל בתוך עסק שכזה. במיוחד כשמדובר בעסק משפחתי בו המעורבות היא גדולה יותר. הניהול הוא אחר. יש פה תחושה של חזון ואפשר לומר גם של שליחות יחד עם גאווה. לכל עסק, כל שכן משפחתי, יש את האתגרים הפנימיים שאיתם הוא מתמודד”.

אתה מדבר על תחרות?

“לא רק. אבל האתגר הוא בהחלט גדול כי בסופו של דבר יש לך מתחרים רציניים וצריך להיות יצירתי, לא בנאלי לא משעמם, לחשוב מחוץ לקופסה, להביא דברים אחרים ודברים חדשים וזה מה שמחזיק את העסק בדיוק כמו זוגיות – הרענון”.

מהרובע היהודי לשרונה

מוטי, בן הדור החמישי למשפחת הייננים, נולד לתוך עולם היין. “גם אבא שלי נולד לתוך העולם הזה וגם ילדיי. אבל אי-אפשר לומר שלא היתה לי את זכות הבחירה. אף אחד מהאחים שלי, למשל, לא עוסק בכלל ביין. יש לי אח שהוא שופט מחוזי”.

אני לחלוטין בעסק הזה, לא מכורח אלא מתוך תשוקה ואהבה מאד גדולה לתחום, אני מרגיש שהקדוש ברוך הוא בירך אותי בכך שאני יכול לשמח אנשים. את יודעת, יין ישמח לבב אנוש. והאמת, בכל יום כשאני מסתכל על היקב אני מאושר".

אם כבר מדברים על אתגרים וקשיים, בנקודה זו מתבקש לקפוץ שוב לעבר. בנו של אברהם טפרברג זאב – זיידה היה זה שתפעל את היקב הראשון שהתמקם לו ברובע

היהודי בעיר העתיקה בירושלים. כשהלך זיידה לעולמו הוא הוריש את היקב לבן מרדכי שמעון, סבו של מוטי. בשל הפרעות בירושלים בשנת 1925 עבר היקב לשכונת רוממה. המשפחה עצמה לא נפגעה מהפרעות, אך נאלצה לעקור מהעיר העתיקה לעיר החדשה.

באותה תקופה שגשגו העסקים, בני המשפחה ראו כי טוב והחליטו להתרחב גם לתל-אביב. בסופו של דבר הגיעו העסקים עד לשרונה, שם החזיקו מזקקה יחד עם משפחת סגל. אלא ששוק האלכוהול שנפתח בארץ בגלל הבריטים, יצר ייבוא מקביל וזול מחו"ל. עבור העסקים המקומיים זו היתה תחרות שכמעט ואי-אפשר היה לעמוד בה.

ילד שיוזע לדרוך

"המשפחה הפסידה הרבה כסף על המזקקה בשרונה, ובסופו של דבר נאלצה לפשוט את הרגל", מספר מוטי. בסופו של הסיפור העצוב הזה, שקל מרדכי שמעון לעזוב את הארץ, ובסופו של דבר חזר בו, אך היקב נסגר. בניו, מנחם

ויצחק, הם אלה שחזרו במלוא העוז לעסוק ביין כמה שנים מאוחר יותר, ובסוף שנות הארבעים פתחו יקב קטנטן במחנה-יהודה.

מוטי, הוא בנו של מנחם שנולד בשנת 1953 ועוד כשהיה ילד דרך ענבים עם המגפיים ביקב הקטן של אביו שייצר יינות קידוש. הוא דווקא לא חשב להישאר ביקב בצעירותו, ואחרי מלחמת יום כיפור הוא ארז תיק וטס לקנדה ואחר-כך לארצות-הברית: "כדי לנסות ולחפש את המזל אולי במקום אחר". אבל האבא, מנחם, לא וויתר כל-כך בקלות על הילד שדרך ענבים בכישרון רב, והחזיר אותו ארצה כדי שיתחיל לעבוד עמו ביקב. בשנת 1984 עבר הניהול סופית לידי מוטי, ולפני 11 שנים בדיוק עבר מיקומו לאזור שפלת יהודה ליד קיבוץ צרעה.

"כשאני חושב על היקב, אני קודם כל רואה את המשפחה", חוזר מוטי למה שעבורו, מתברר, הוא הבסיס. "אם את שואלת אותי במה אני גאה יותר מכל, אני אומר לך בפירוש שזה אשתי והילדים, והם במקום הראשון. אני יודע שיש למשפחה ערך עליון מעל לכל דבר אחר בחיים. רק אחר-כך מגיעה היצירה. העובדה שזכיתי להיות חלק ממשפחה שהיה לה חזון, ויש לי את האפשרות להמשיך את השושלת עם ההגשמה שלה, היא ברכה מאד גדולה".

יש לך שישה ילדים ורק אחד מהם בעסק. לא לחצת כמו אבא?

"יש לי שישה ילדים והרבה נכדים, אם כי לא מספיק. בני אמוץ - הבן הבכור - הוא היחיד שנמצא בעסק וזה בסדר. אני לא לוחץ על הילדים, אבל כמובן שהייתי רוצה שבעזרת השם תהיה המשכיות לעסק המשפחתי וייכנסו לתוכו כמה שיותר, בעזרת השם כמובן.

בסופו של דבר זה חלק מהקסם שלנו. ההתייחסות, היחס המשפחתי, הקרבה, השלווה והאחוזה. בעיני זה נותן את אותותיו גם ביין, והיין, בסופו של דבר, הוא הנשמה".

ובכל זאת, עם כל הכבוד לנשמה, לא פשוט להיות היקב השלישי בגודלו בארץ.

"דבר ראשון, הכל יחסי. 7 מיליון בקבוקים זה אולי הרבה במונחים ישראליים, אבל קטן מאד במונחים בינלאומיים. החלק הלא פשוט הוא אולי בתכנית. כי צריך כח רצון ותוכנית מאד ברורה כדי לנהל יקב מצליח. אי-אפשר לרוץ לטווחים קצרים, אלא לטווחים ארוכים בלבד. התוכניות פה הן לפחות לחמש שנים ויש לנו כבר תוכניות גם לעשור הבא".

והן?

"לחפש את החידוש כל הזמן, גם סיעתא דשמיא, יש בה הרבה להצלחה. כמובן לעבוד על בלנדים, וזנים ואלף ואחד דברים. אנחנו כל הזמן עושים ניסיונות ולא שוקטים על השמרים.

האמת שאם יש משהו שהייתי רוצה לראות בתקופה הקרובה

זה שכל נושא מרכז המבקרים והמרכז הלוגיסטי יהיה בנוי ומרוכז במקום אחד. הייתי רוצה להמשיך לקדם את התדמית של היין שלנו, שהמותג ילך ויפרח ושכל בית בישראל יידעו מה זה טפרברג. וכמובן - מרכז המבקרים מאד ישמח וירגש שאנשים ולקוחות יגיעו לבקר אותנו".

ובכל זאת גאווה קטנה יצירתית שאתה אוהב במיוחד?

"יש לנו סדרות איכותיות ויוקרתיות מאד, אבל אני אוהב מאד את סדרת Inspire. מדובר בסדרה שמוקדשת לדור השלישי של טפרברג, והיא כל כולה נסובה סביב בלנדים. זו לא סדרת הפרמיום שלנו ועדיין בעיני זה יין טוב, שתי מאוד, לא יקר, קל, מאד איכותי עם מחיר עממי, ובעיניי אין לו אח ורע בעולם היין. אני נהנה מאד לשתות אותו אצלי בבית כך שתם בשביל הכיף, הוא הפייבוריט האישי שלי".

רגע, תסביר לי איך זה עובד, בעל יקב שותה רק את היינות שלו?

"אני באופן אישי שותה רק את היינות שלי. על השולחן המשפחתי שלנו יש רק טפרברג. אני כמובן טועם יינות אחרים, אבל רק לשם טעימה".

בנוסף אולי תאהב/י

עוגיות חלבה קלות הכנה (השף הלבן)

חדשה פה, בהמבורגר? מכבי 7.9

60 קראט בייבי: 'בומביי ספיר' ג'ין

Recommended by

Tags: יין, יין ישראלי

תגובות

לכתבה זו נרשמו 0 תגובות

0 Comments

Sort by Oldest

Add a comment...

Facebook Comments Plugin